

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci navrhovatele: **M. K.**, zastoupený JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, proti odpůrci: **Magistrát hl. města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti 1) odpůrce a o kasační stížnosti 2) společnosti BAU-INVEST PROJECT, a. s., se sídlem Elišky Krásnohorské 2, Praha 1, zastoupené JUDr. Markem Bánským, advokátem se sídlem Elišky Krásnohorské 2, Praha 1, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2013, č. j. 10 A 105/2013 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost společnosti BAU-INVEST PROJECT, a. s. **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti společnosti BAU-INVEST PROJECT, a. s.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 9. 12. 2013, č. j. 10 A 105/2013 – 42, zrušil Městský soud v Praze na základě návrhu navrhovatele opatření obecné povahy, a to úpravu územního plánu hlavního města Prahy ze dne 7. 3. 2011, č. U 0941/2011, již došlo ke změně míry využití území v lokalitě vymezené ulicemi Komunardů, Tusarovou, V Háji a Jateční v k. ú. Holešovice.

Proti tomuto rozsudku podal odpůrce kasační stížnost. Dne 22. 1. 2014 byla Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím městského soudu doručena rovněž kasační stížnost společnosti BAU-INVEST PROJECT, a. s., [dále jen „stěžovatel ad 2)“] ze dne 2. 1. 2014. Touto kasační stížností se stěžovatel ad 2) domáhal zrušení rozsudku městského soudu a zároveň navrhl, aby jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti stěžovatele ad 2) a shledal, že nejsou v předmětné věci dány.

Kasační stížnost proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu je dle § 102 s. ř. s. oprávněn podat účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná

na řízení. V řízení před městským soudem však stěžovatel ad 2) postavení účastníka řízení ani osoby zúčastněné na řízení neměl. Účastníkem řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle § 101a a násl. s. ř. s. jsou pouze navrhovatel a odpůrce, tj. ten, kdo vydal napadené opatření obecné povahy (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel ad 2) by mohl připadat do úvahy jako potenciální osoba zúčastněná na daném řízení před krajským soudem ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s., v účinném znění, nicméně Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu ověřil, že městský soud vyrozumění o probíhajícím řízení v souladu s § 34 odst. 2 ve spojení s § 42 odst. 4 s. ř. s. doručil neurčitěmu okruhu osob, které by připadaly v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, prostřednictvím jeho vyvěšení na úřední desce soudu (č. l. 27 spisu městského soudu). Vyrozumění bylo na úřední desce soudu vyvěšeno dne 5. 6. 2013 a sňato dne 8. 7. 2013. Tato písemnost byla na základě žádosti městského soudu ze dne 4. 6. 2013 vyvěšena v době od 5. 6. 2013 do 8. 7. 2013 rovněž na úřední desce Úřadu městské části Praha 7. V uvedeném vyrozumění byly potenciální osoby zúčastněné na řízení vyzvány, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto vyrozumění oznámily, zda budou v daném řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat. Zároveň byly poučeny o tom, že toto oznámení lze učinit pouze v této lhůtě (§ 34 odst. 2 s. ř. s.).

Stěžovatel ad 2) však ani přes uvedené vyrozumění v určené lhůtě neoznámil, že bude v řízení před městským soudem uplatňovat práva osoby na tomto řízení zúčastněné. Kasační stížnost je tak nyní podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 102 a § 120 s. ř. s.].

Obiter dictum lze doplnit, že na kasační stížnost stěžovatele ad 2) se nevztahuje ustanovení § 106 odst. 2 věty druhé s. ř. s., podle něhož „[o]sobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků“. První část tohoto ustanovení se vztahuje na stěžovatele, který se do řízení naopak přihlásil, o němž však krajský soud dle § 34 odst. 4 s. ř. s. prohlásil, že podmínky pro to, aby byl osobou zúčastněnou na řízení, nesplňuje. Druhá část citovaného ustanovení se vztahuje na stěžovatele, kterého krajský soud jako potenciální osobu zúčastněnou na řízení zcela opominul, tedy o daném řízení ho vůbec nevyrozuměl (shodně komentářová literatura: Brothánková, J., Žiškova, M. Soudní řád správní a předpisy související s novou úpravou správního soudnictví. Aktualizovaný dotisk. Linde Praha a. s., 2004, str. 210 nebo Vopálka V., Mikule, V., Šimůnková, V., Šolín, M. Soudní řád správní. Komentář. 1 vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, str. 280). Ani jeden z uvedených případů se tedy nevztahuje na kasační stížnost stěžovatele ad 2).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele ad 2) v souladu s § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti stěžovatele ad 2) nerozhodoval o návrhu stěžovatele ad 2) na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti ani ho nevyzýval k uhrazení soudního poplatku za tuto kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanoveními § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 12. února 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu